OM MEDFØDT DØVBLINDHED

En Billedfortælling om Værdighed #2

Af Carsten Jensen

FORORD

Ved mit første besøg på CDH fik jeg forevist "Kloden", som er den nyeste afdeling under CDH. Kloden består af 4 afdelinger med hver 6 beboere. Hver afdeling har sin egen gennemgående farve, sit bestemte antal riller i gelænderet og med en fornem arkitektur og udsmykning. Flere steder har beboeren sin egen kalender, hvor symbolet for ophold på "Kloden" er en hånd. Nogen steder skiller et symbol sig ud, f.eks. en bil. Den dag skal beboeren hjem til familien. Den enkelte beboer styrer sammen med en pædagog sin kalender.

Overalt på "Kloden" er der "talende" hænder, som klargør spørgsmål og svar.

Et sted skrues proppen på en Fanta flaske. Jeg fik fortalt, at den færdighed startede med en stor termokande, hvor beboeren lærte, at skrue låget på, hvorefter "flasken-og-låget" blev mindre og mindre for til sidst at slutte med Fanta-flasken.

Et andet sted fik en beboer, der sad i kørestol, mad, hvor pædagogen først førte glas/hånd henover håndryggen for at fortælle, at glasset/madskeen kom.

Igen slog det mig med hvilken tålmodighed og respekt beboerne bliver behandlet.

En dag, hvor jeg var i aktivitetscentret "Danalien" havde en beboer fødselsdag. Det blev bl.a. fejret med guitarspil, sang og meget nærhed. Beboeren sad stille og tog imod.

Hvalsø, maj 2017
Carsten

HENRIETTE HERMANN OLESEN, afdelingsleder ved CDH

At arbejde med mennesker med medfødt døvblindhed er en livslang læring ind i et taktilt landskab. Logik og sammenhæng har anderledes konstellationer, end dem jeg kender til. Derfor er jeg her endnu. Jeg startede som studerende, blev ansat som pædagog, så konsulent og underviser, så nordisk fagansvarlig og nu sidder jeg som leder på et bosted for voksne mennesker med medfødt døvblindhed på Center for Døvblindhed og Høretab.

Hvad er det, der gør det job interessant? Det er selve området omkring døvblindhed. Den anderledes logik og opfattelsen af verden gennem andre sanser end dem jeg kender til. Dette kan jeg lære noget af hver dag og hvilken lykke det er! Dialog med beboere og dialog med personalet giver mig nye ting at tænke over og analysere. Heldigvis har jeg et personale, der er interesseret i at reflektere højt – også sammen med deres leder. Mange af vores beboere har besværligheder med kommunikationen, så det daglige arbejde består me- get i tolkning og hypoteser. Der findes ingen sandhed og der findes ikke forkerte hypoteser. Derfor skal vi hele tiden hjælpe hinanden med at forstå og prøve af. Beboerne er heldigvis tålmodige mennesker, der venter på, at vi dog begynder at forstå, men det kan da godt nogle gange være lidt irriterende for dem, at vi er så langsomme! Dialog, samspil og tålmodighed kommer vi heldigvis langt med! Nogle siger " det vigtigste er at mærke at nogen vil forstå mig – ikke altid bare at blive forstået" .

Da populationen af mennesker med medfødt døvblindhed er så lille, er vi nødt til at hjælpe hinanden på tværs af landegrænser med at udvikle viden. Det hjælper ikke, at samfundet udvikler sig uden at vi får den nye tankegang oversat til en døvblind forståelse. Hvad menes med det? Jo når man har et nedsat syn og hørelse, er man begrænset i den naturlige læring – derfor får vores beboere ikke en naturlig til- gang til at opdage og forstå de nye strømninger – de skal tolkes til dem, de skal hentes ind til dem. Det er personalets opgave. Det skal vi som personale hjælpe

(Fortsættes næste side)

(Fortsat fra forrige side)

hinanden med at gøre. Hvordan lærer man sprog? Hvordan lærer man samspil? Hvordan lærer man at lave praktiske opgave osv.
På Center for Døvblindhed og Høretab arbejder vi ud fra værdierne: professionalisme, respekt og tro- værdighed. Værdier, der ikke kun er listet op, fordi vi skulle finde nogle flotte ord at profilere os med, men faktisk nogle værdier vi har taget stilling til og har bestemt skal være bærende for vores daglige arbejde med beboerne. For det er et arbejde for os, men det er beboernes liv. De skal mødes med den største respekt i livet. De har ikke valgt os, men vi har valgt dem. Det er personalets ansvar, men det er sandelig også ledelsens ansvar, at der bliver lagt en god grundtone, at der bliver formet en god kultur og at der bliver tilført viden, så personalet hele tiden kan blive bedre til mødet med den enkelte.

Det er det mest interessante i min lederrolle. At støtte personalet i en udviklende viden, så de løbende bliver bedre til at forstå, tolke og kommunikere med beboerne. At vise vejen for den gode kultur, der er en nysgerrig, respektfuld og positiv kultur. At møde personalet med spørgsmål og andre tolkninger, så de ikke risikerer at komme til at sidde fast. At sikre beboernes historie bæres med dem og at sociale relatio- ner udvikles. Ikke mindst at sikre menneskerettighederne – indflydelse på eget liv, tilgængelighed og mu- lighed for deltagelse i sociale fællesskaber.

Vi er et center drevet af Region Nordjylland – her sættes også store krav til at vi hele tiden har alle disse væsentlige faktorer i fokus. Vi har kvalitetsstandarder, retningslinjer og dokumentationspligt og det gør, at vi konstant er på tæerne med at opfylde de høje kvalitetskrav.

At Carsten blev facineret af denne verden, forstår jeg godt! Jeg må samtidig sige, at jeg er taknemmelig for, at han nu forsøger at formidle den via den visuelle og æstetiske sans. For det er ikke altid let at forklare i ord. Og vi vil så gerne fortælle og formidle den helt specielle måde at være i verden på, der er så facinerende!

Henriette Hermann Olesen
– Afdelingsleder på Kloden

(Efterfølgende har Henriette foretaget et jobskifte. CJ)

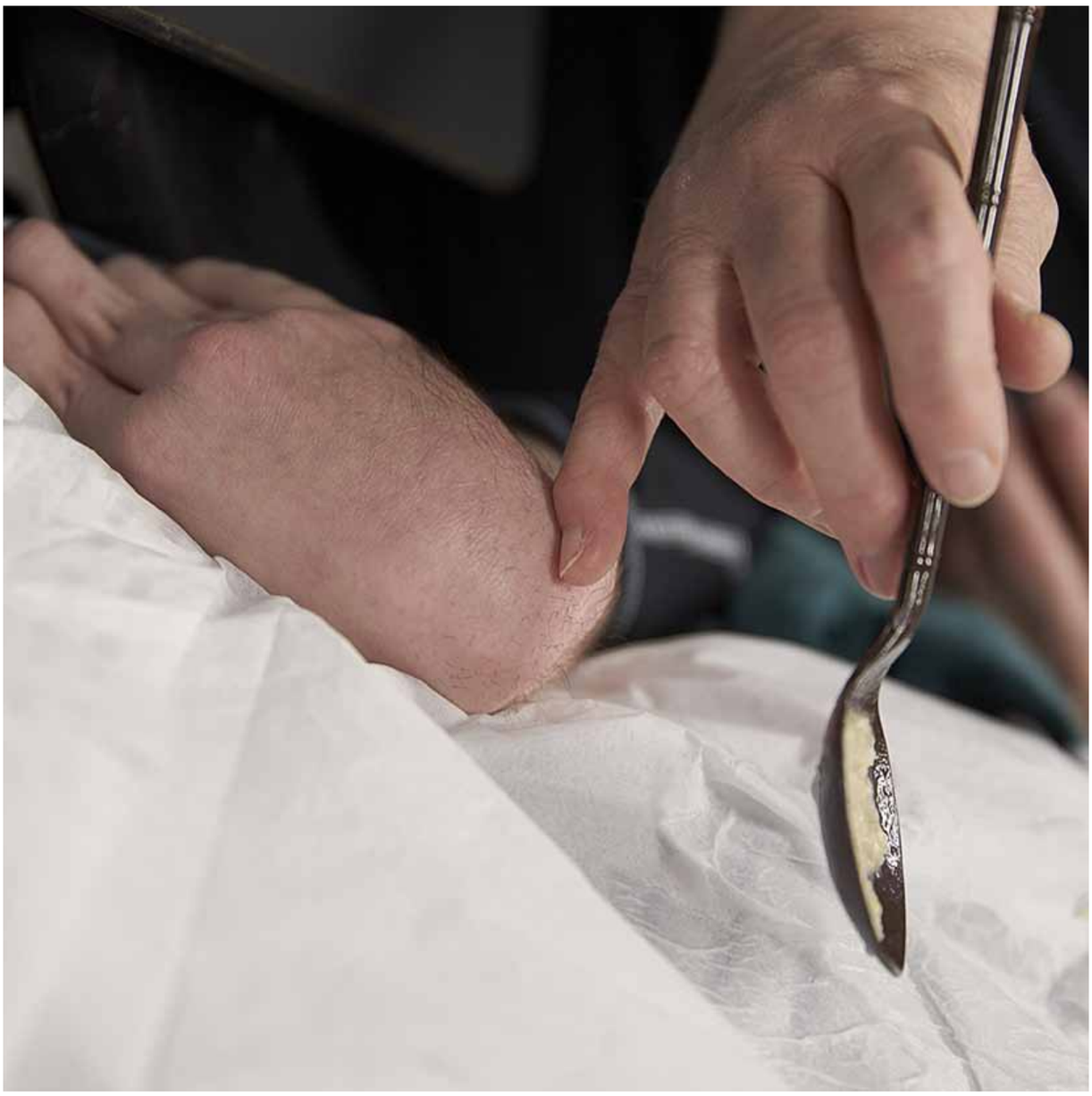

wolturnus

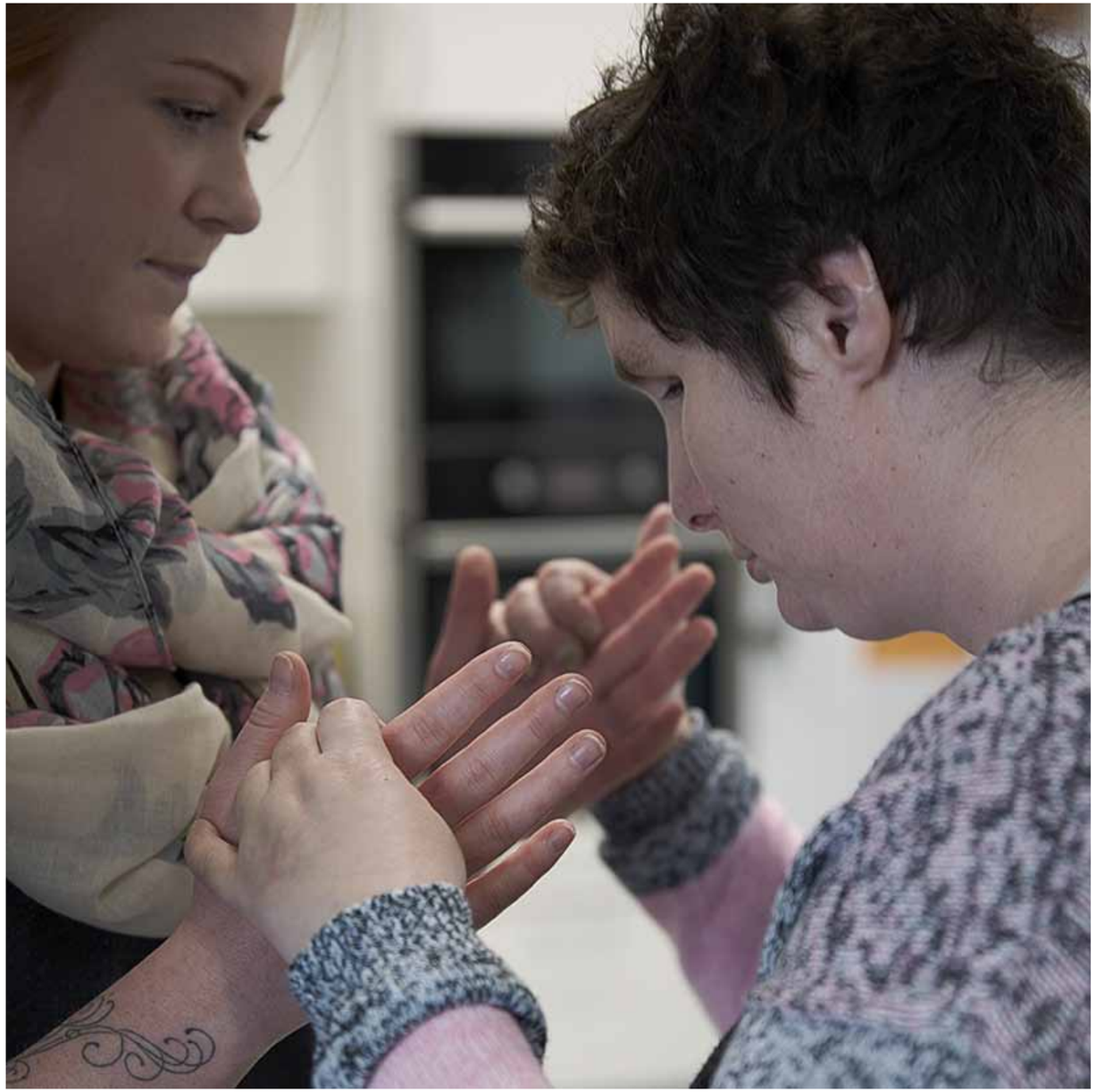

I løbet af 2015 fik jeg lov til at fotografere beboernes dagligdag på CDH's 3 institutioner: Kloden, Danalien og Skovhuset.

Dette er anden ud af 4 billedfortællinger.

www.fotorium.dk